

avarro i Solà, a de l'Àrea írgica

Tenim fitxes i procediments de cada tipus d'intervenció.

Com ha evolucionat la infermeria davant d'aquests canvis?

De forma totalment positiva. Des de fa anys la infermeria ha procurat, en tot moment, formar-se i estar al dia en tot tipus de tècniques quirúrgiques. Per aconseguir-ho busquem informació de fora i també de dins de la mateixa àrea. Les infermeres i les auxiliars es preparen temes per a les sessions que fem un cop al mes. Ara n'hi ha dues que preparen la pròxima sobre patologies de la columna vertebral. Assistim a les sessions clíniques dels serveis per a la programació setmanal de quiròfan. Això fa que quan tenim el pacient davant, ja en coneguem la història i la problemàtica que pugui presentar i també que la interrelació amb els equips quirúrgics sigui molt millor. Els quiròfans s'han distribuït per especialitats i les infermeres també. És bo tant a nivell personal i professional com per la cura del delicat aparellatge. I cal remarcar que l'agilitat, la rapidesa i la bona comunicació de l'equip fan que el pacient estigui menys estona adormit i que tot resulti més fàcil.

Sabem que des de fa un temps les infermeres de quiròfan fan visites pre i postoperatòries. Quin resultat està donant, tant per als pacients com per als mateixos professionals?

Arran d'un canvi d'horaris se'ns va presentar l'oportunitat de dur endavant aquesta vella idea. Totes les infermeres estan molt satisfetes d'aquest servei. Els pacients sembla que també. Ens hem trobat que algú que ja coneixia el servei ha trucat a quiròfan demanant la visita informativa. Després de presentar-se, la infermera demana al pacient si vol informació. La resposta és positiva en un 90% de casos i llavors se'ls explica tot el procés, des de la preparació higiènica pre-quirúrgica fins a la sortida del quiròfan. No es dona mai informació mèdica i moltes vegades només cal escoltar les pors i aclarir els dubtes per a desangoixar. Recordem amb il·lusió el cas d'una senyora que estava molt espantada i que va fer un canvi espectacular.

També, en aquesta visita la infermera informa la família que no cal que esperi al passadís de quiròfan el resultat de la intervenció perquè ella mateixa, en acabar, els trucarà a l'habitació perquè baixin a parlar amb el cirurgià. La visita postoperatòria serveix tant per a la continuïtat de l'atenció com per avaluar la qualitat assistencial dins del quiròfan. Hem arribat a fer millores posturals per-operatòries perquè ens han fet saber la incomoditat de la posició en què els col·locàvem. Aquestes visites obren, d'altra banda, una àrea abans molt tancada, i estableixen una col·laboració més estreta amb les infermeres de les unitats.

Quines són les raons més importants que han motivat la creació d'una nova àrea quirúrgica?

Són bàsicament d'ampliació, tant del nombre de quiròfans (que ens ajudarà a reduir les llistes d'espera) com d'espais, actualment insuficients. Les zones de pre-anestèsia i reanimació són les que experimentaran un canvi més gran. La manca d'espai era tan evident que fins i tot molts pacients ens ho havien comentat en les visites postoperatòries. També la central d'esterilització gaudirà d'un canvi molt important, sobretot en qualitat assistencial (millora de circuits) i laboral (per al propi personal).

Com s'ha realitzat el pla funcional?
A partir d'una comissió designada per Direcció es van crear subcomissions que integren tots els serveis implicats directament o indirectament amb quiròfan. Es va distribuir la feina, es va elaborar un calendari i el resultat del treball d'unes cinquanta persones és un pla-esborrany que ara es comença a difondre i que, una vegada consensuat per tothom, es posarà en marxa a mitjan novembre.

Què ha representat per a tu la realització d'aquest pla?
Professionalment, una gran experiència i un gran esforç, i personalment un repte, però crec que el resultat és satisfactori, i ho agraeixo a tots els que hi han col·laborat. Ara començo el pla de la central d'esterilització i ja ho tinc molt més per mà. Queda encara una part difícil: posar el pla en funcionament.

Ens pots explicar alguna anècdota de tots aquests anys de quiròfan?
N'hi ha moltes, però recordo amb afecte el Sr. Estebanell, que venia cada tarda a veure tots els malalts per preguntar si estaven ben atesos i, amb tota la bona fe, incloïa en el recorregut una entrada al quiròfan per veure si tot rutllava bé.

Marina Molins
Josep Pérez

••• 10 de curtes •••

Quin tipus de música t'agrada?

Depèn del moment. Clàssica, balades, música soul, els Beatles.

Quina és la pel·lícula de la teva vida?

No n'hi ha cap. De les últimes que he vist, em va agradar molt "Tomàquets verds fregits".

Quin és l'últim llibre que has llegit?

"El quinto jinete", de Dominique Lapiere i Larry Collins.

Quin és el teu plat favorit?

La "fideuà".

Practiques algun esport?

L'equitació i caminar.

Què o qui t'emportaries a una illa deserta?

Una llanxa per marxar-ne.

Quines aficions tens?

Viatjar, llegir, el cinema, la fotografia i escriure per a mi i després estripar-ho.

Quin és el teu color preferit?

El verd (deu ser per deformació professional!).

Quin és el teu signe del Zodíac?

Cranc.

Digues una il·lusió, un somni

Veure la Terra com l'han vista els astronautes.

Des de molt lluny, molt lluny, una bola blava i verda flotant per l'espai.